

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาไทยและศึกษาเจตคติ
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน
ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตอนที่ 2 สัมฤทธิผลในการเรียนภาษาไทย

ตอนที่ 3 เจตคติของนักเรียนต่อวิธีสอนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาใน

บทเรียน

การเลือกตัวอย่างประชากร

ผลการเปรียบเทียบคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาไทย (ท 204) ประจำภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของนักเรียนกลุ่มที่จะนำมาเป็นตัวอย่างประชากร โรงเรียน
แม่แตง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ปรากฏผลตามตารางที่ 2

ศูนย์วิทยุทวารพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาไทย (ท 204) ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S.D.	F	t
กลุ่มทดลอง	41	73.72	6.90		
				1.22	0.86
กลุ่มควบคุม	43	72.36	7.62		

$$p < .05$$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 42.40 ค่า F ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.69 ค่า F ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 1.22 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า F ในตาราง คือเท่ากับ 1.69 ดังนั้นความแปรปรวนของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน (ดูภาคผนวก ง)

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 82 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 (สองหาง) (.05 $t_{\alpha/2} = 1.98$) ค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.86 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ในตาราง คือ เท่ากับ 1.98 ดังนั้นค่ามัธยฐานเลขคณิตของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร (ดูภาคผนวก ง)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนโดยการสอนแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียนกับกลุ่มที่เรียนโดยไม่มีการสอนแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน มีพื้นฐานความรู้ความสามารถในการเรียนไม่แตกต่างกัน

สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทย

ตารางที่ 3 แสดงความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	41	28.76	4.90	1.08
กลุ่มควบคุม	43	30.02	5.75	

$$p < .05$$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 82 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.98 (สองหาง) ($.05 t_{82} = 1.98$) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.08 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ในตารางคือ 1.98 ดังนั้นค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน (ดูภาคผนวก ง)

จึงสรุปได้ว่าการทดลอง กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	41	42.15	6.60	1.99*
กลุ่มควบคุม	43	39.26	6.69	

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 82 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.65 (หางเดียว) ($.05 t_{82} = 1.65$) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.99 ซึ่งมีความมากกว่าค่า t ในตารางคือ 1.65 ดังนั้นค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูภาคผนวก ง)

สรุปได้ว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีไม่สอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน
วิชาภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	41	28.76	4.91	
กลุ่มควบคุม	41	42.15	6.60	17.17*

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 40 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.68 (หางเดียว) ($.05 t_{40} = 1.68$) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 17.17 ซึ่งมีค่ามากกว่า t ในตารางคือ 1.68 ดังนั้นค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูภาคผนวก ง)

สรุปได้ว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียนหลังการทดลองสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียน
วิชาภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	43	30.02	5.75	
กลุ่มควบคุม	43	39.26	6.69	11.20*

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 42 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.68 (หางเดียว) ($.05 t_{42} = 1.68$) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 11.20 ซึ่งมีความมากกว่าค่า t ในตารางคือ 1.68 ดังนั้นค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทย ของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูภาคผนวก ง)

สรุปได้ว่า สัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยไม่สอดแทรก
วรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน หลังการทดลองสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจตคติของนักเรียนต่อวิธีสอนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน

ตารางที่ 7 แสดงความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนจากการวัดเจตคติต่อวิธีสอนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	41	74.71	10.93	
หลังการทดลอง	41	84.42	9.33	7.85*

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 40 ค่า t ในตารางมีค่าเท่ากับ 1.68 (หางเดียว) ($.05 t_{40} = 1.68$) ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.85 ซึ่งมีความมากกว่าค่า t ในตารางคือ 1.68 ดังนั้นค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากการวัดเจตคติต่อวิธีสอนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียนของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูภาคผนวก ๗)

สรุปได้ว่า หลังการทดลอง นักเรียนที่เรียนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียน มีเจตคติต่อวิธีสอนโดยการสอดแทรกวรรณกรรมพื้นบ้านล้านนาในบทเรียนสูงขึ้น